

“Oh my God!” CHOESANG en Namdol

** 1. Choesang en haar nicht Namdol.

Dit zijn Choesang en Namdol.

Choesang zit vooraan op de fiets en Namdol zit achterop.

Choesang en Namdol zijn nichtjes. En ... ze zijn beste vriendinnen!

Choesang is zeven jaar oud. Ze zit in het eerste leerjaar.

Op school spreekt Choesang Nederlands. Thuis praat ze Tibetaans.

Op zaterdag volgt Choesang Tibetaanse les. Ze leert dus

Nederlands én Tibetaans lezen en schrijven.

Choesang houdt van dansen, van zingen en van tekenen.

Haar lievelingskleur is roze.

Ze speelt graag op de computer. Maar het liefst van alles

speelt Choesang met Namdol: de leukste nicht van de hele wereld!

Choesang is net jarig geweest. De rode fiets op de foto was een

cadeau voor haar verjaardag! Ze kreeg ook nog een witte sjaal, witte schoenen

met hakjes en roze skeelers. Er was een heel groot feest en een reuzentaart!

WEET JE ...

... dat de naam van Choesang ‘iemand die goed kan bidden’ betekent? Namdol betekent ‘hemel’. Wat betekent jouw naam?

... dat Tibetaanse letters er anders uitzien dan Nederlandse letters? Choesang vindt de Tibetaanse letters het moeilijkst.

**** 2. Choesangs familie en haar huis**

Choesang woont in Brussel, met haar mama, papa, grote broer en grote zus.

Choesangs papa en mama zijn Tibetaans, maar ze zijn in India geboren.

Ze zijn erg verliefd op elkaar. Hun slaapkamer hangt vol rode hartjes!

Choesangs zus heet Dawa. Ze is veertien jaar oud.

Haar broer, Pema, is één jaar jonger: hij is dertien.

Dawa en Pema kunnen Nederlands, Tibetaans én Hindi spreken,

want zij hebben nog in India gewoond.

Choesangs familie woont in een appartement op de eerste verdieping.

Het appartement is versierd met doeken, beelden en lampen in allerlei kleuren.

Choesangs mama en papa werken alle twee hard. Daarom zorgt Choesangs

tante vaak voor de kinderen.

WEET JE ...

... dat Dawa en Pema in India geboren zijn? Toen zij kleuters waren, kwam de familie naar België. Choesang is in Brussel geboren.

... dat Choesang boven een slagerij woont? Choesang houdt van vlees. Ze vindt 'momo' bijvoorbeeld heel lekker. Dat zijn gebakken of gestoomde deegballetjes met vlees of groente. Dawa wil het liefst geen vlees eten.

... dat de namen van Dawa en Pema ook een betekenis hebben? Dawa betekent 'maandag' en Pema betekent 'lotusbloem'.

**** 3. Nieuwe skeelers**

Choesang probeert haar nieuwe skeelers uit. Spannend!

Papa geeft Choesang een paar sokken.

‘Zonder sokken krijg je blaren op je voeten, als je skeelert.

Dat doet pijn!’ zegt hij. Namdol knikt.

‘Ik trek zelfs twee paar sokken aan!’ zegt ze.

‘Apa, papa, die sokken trek ik niet aan’, roept Choesang.

‘Dat zijn BRUINE sokken! JONGENS-sokken!’

Namdol lacht. ‘Ik heb roze sokken. Ik ruil wel’, zegt ze.

Namdol trekt vier roze sokken uit haar broekzak.

‘Ik trek eerst de bruine aan en daarboven de roze.’

‘Dank je wel Namdol’, lacht Choesang blij.

Namdol zoeft weg op haar rolschaatsen.

Maar bij Choesang gaat het niet zo vlot! ‘Oh my God!’ Dat wiebelt!

‘Hou me vast, papa’, gilt Choesang. ‘Laat me niet los!’

WEET JE ...

... dat papa in het Tibetaans ‘apa’ is? En Namdol noemt haar oom ‘pala’.

... waarom Choesang en Namdol arm- en beenbeschermers en een helm bij hebben?

... wat het verschil is tussen skeelers en rolschaatsen? Rolschaatsen hebben twee wielletjes aan de voorkant en twee aan de achterkant. Bij skeelers staan de vier wielletjes op één rij.

**** 4. Op schattenjacht**

Pardaf! Daar ligt Choesang. Languit op de grond. Au!

‘Ik stop met skeelers’, puft ze, ‘rolschaatsen is gemakkelijker.’

Choesang trekt haar nieuwe skeelers uit en haar oude rolschaatsen aan.

Hèhè, dat voelt beter.

Papa moet naar huis. Hij neemt de zak met de skeelers mee.

De meisjes mogen nog een half uur alleen rolschaatsen.

De meisjes schaatsen lekker snel. Oei! Namdol valt bijna!

Ze struikelt over een steen! Namdol raapt de steen op.

‘Wat een mooi keitje’, zegt Choesang. ‘Zouden er hier nog mooie stenen zijn?’

Ijverig beginnen de meisjes stenen en keitjes te verzamelen.

Ze willen er thuis muziek mee maken!

Namdol propt de stenen in haar broekzakken.

Choesang heeft geen zakken. Ze gebruikt haar jurk als mandje.

Hé, daar blinkt iets! Namdol schaatst dichterbij.

Wat is dat? Het is rond ... Het is plat...

WEET JE ...

... hoe je met stenen en keien muziek kan maken? Hoe zou jij dat doen?

**** 5. Op pad**

'Jippie!' roept Namdol. 'Ik heb 10 cent gevonden.'

'10 cent? Gelukzak!' zegt Choesang.

Namdol begint te dromen: 'Wat kan ik met 10 cent kopen?'

'In mijn straat zijn er veel winkels', zegt Choesang.

'Daar vinden we zeker iets voor 10 cent. Gaan we kijken?'

Op hun rolschaatsen rijden de meisjes het plein af.

Namdol gaat voorop.

Choesang ziet een lege plastic fles.

'Daar doe ik straks mijn steentjes in', denkt ze.

'Oh my God!' Choesangs steentjes kletteren op de grond.

Vlug raapt ze alle steentjes op.

... 9, 10, 11 ... Ja, dat zijn ze allemaal.

Oei, Namdol is al veel verder.

Choesang schaatst vlug door.

WEET JE ...

... welke eurocenten er nog bestaan?

... dat Choesang en Namdol tot 10 kunnen tellen in het Tibetaans? Kan jij dat ook in je moedertaal?

**** 6. In de kerk**

Oef! Namdol staat eindelijk stil.

Choesang haalt Namdol in.

‘Waar kijk je naar, Namdol?’ vraagt Choesang.

Dan ziet Choesang het ook: de deur van de kerk staat open.

Dat gebeurt bijna nooit!

‘In de kerk kunnen we met ons geld een kaarsje branden’,

zegt Choesang. ‘Dat heb ik op school geleerd.’

Namdol vindt het een goed idee.

Nieuwsgierig schaatsen de meisjes de kerk binnen.

Het is er lekker koel. En zo groot!

Namdol en Choesang schaatsen de hele kerk door.

‘Daar zijn ze’, wijst Namdol, ‘daar zijn de kaarsen!’

‘50 cent voor een kaars’, leest Choesang.

‘Zoveel hebben we niet. Jammer.’

WEET JE ...

... dat er bij Choesang thuis ook een kaars staat, die altijd brandt, dag en nacht? Papa moet de kaars op tijd vervangen, want het licht mag nooit uitgaan. Papa en mama bidden bij die kaars en ze zingen mantra's, een soort magische spreuken.

**** 7. Villo!**

De meisjes schaatsen de kerk uit.

Ze steken een gezellig pleintje over.

Er staan een heleboel gele fietsen op het plein.

Het zijn Villo-fietsen. Die kan je gebruiken als je met een betaalkaart 'biept'.

'Dag Choesang! Dag Namdol!' Dat is juf Veva.

Ze brengt net een Villo-fiets terug naar het pleintje.

'Is 10 cent genoeg om zo'n fiets te huren, Juf Veva?' vraagt Choesang.

10 cent is helaas te weinig.

Maar gelukkig heeft juf Veva even tijd.

Namdol mag met de betaalkaart van juf een ritje op het plein maken!

Choesang kan nog niet fietsen.

Maar zij mag de fiets terug zetten en vastmaken aan de paal.

Juf Veva is zo cool!

WEET JE ...

... dat juf Veva geen juf van school is? Juf Veva is een leidster van KIK. Ken je KIK, of 'Ket In Kuregem'? Daar kan je gaan spelen als er geen school is. Choesang speelt in de grote vakantie vaak bij KIK.

... wat Villo-fietsen zijn? Dat zijn fietsen die je op vaste plaatsen in Brussel kan huren en terugzetten. Heb jij deze fietsen al gezien in Brussel?

**** 8. Taarten en pralines**

Choesang en Namdol schaatsen verder.

Ze komen in de straat waar Choesang woont.

Daar is de bakker!

De etalage van de bakkerij staat vol lekkers:.

‘Oh my God! Wat ziet die chocoladetaart er lekker uit!’ wijst Choesang.

‘Die taart kost 10 euro!’ lacht Namdol. ‘Dat is véél meer dan 10 cent.’

Choesang zucht. Geen taart dus. Een ‘stukje’ van de taart dan?

Maar zelfs een stukje taart kost meer dan één euro.

‘Misschien kunnen we één praline betalen...’ twijfelt Namdol.

Maar de meisjes durven de winkel niet binnen gaan om het te vragen.

De winkeljuffrouw kijkt zo streng!

WEET JE ...

... dat Namdol al heeft leren tellen met centen en euro's? Kunnen jullie dat ook al? .

**** 9. Kauwgum en snoepjes**

In welke winkel kunnen ze iets kopen met 10 cent?

Choesang denkt diep na. Dan ziet Namdol...

Kauwgumautomaten! Hoera!

Maar wat een pech: de goedkoopste kauwgummen kosten nog altijd 20 cent.

De meneer van de winkel wil de meisjes helpen.

Maar al zijn snoep kost 50 cent of meer.

‘Mogen we geen halve snoep kopen, meneer?’ vraagt Namdol.

‘En wat moet ik met de andere helft van het snoepje doen?’

vraagt de winkelier.

‘Die helft mag u opeten!’ antwoordt Choesang. ‘Gratis en voor niets.’

De winkelier schatert het uit!

‘Voilà’, zegt hij en hij geeft de meisjes een snoepketting!

‘C’est pour vous. Dit is voor jullie.

Omdat jullie me zo doen lachen.’

WEET JE ...

... dat de winkelier ook een bakker is?

... dat de winkelier Choesang en Namdol grappig vindt? Ze komen met hun rolschaatsen naar de winkel, Choesang heeft steentjes in haar jurk en ze vragen een halve snoep!

**** 10. Bikkelen**

Choesang en Namdol schaatsen naar huis.

Ze smikkelen de snoepketting helemaal op.

Thuis tonen ze de 10 cent en de steentjes aan Dawa en Pema.

Ze vertellen het hele avontuur.

Dawa vindt de steentjes erg mooi.

‘Als we ze wassen, blinken ze nog meer’, denkt ze.

De meisjes wassen en drogen de steentjes.

Dawa heeft gelijk! De steentjes zijn nu nog mooier!

‘We gaan de steentjes in een koker stoppen om er zo een muziekinstrument van te maken,’ zegt Choesang. ‘Dat doen we in school ook.’

‘Oh my God, nee!’ zegt Pema, ‘ik heb een beter idee:

Voor 10 cent ... bikkelen we ermee!’

WEET JE ...

... wat bikkelen is? Je moet de bikkels (hier de steentjes) in je hand nemen, ze opgooien en ze met de bovenkant van je hand terug opvangen! Probeer je eens?

...dat Pema dat spelletje in India heeft geleerd?